

спорѣдъ челоуѣка : потова̀ послѣ́ трѣ́ба сосъ
 ѡдолжителны́ слова да ѡмъ ѡбъавиме причината
 на посѣщѣніето.

’Ако ли са ѡ други присутствующе , не трѣ́ба
 нитѣ́ ни́хъ да ѡста́внме , но на всѣ́кого трѣ́ба
 да сотвориме пристѣ́йното поздравлѣніе.

По това̀ послѣ́ , не трѣ́ба да сѣ́днеме ’ако
 не ни речатъ , нитѣ́ трѣ́ба да че́каме , да ни го
 ка́жатъ помногъ ѡ́ два̀ пѣ́ти.

’И когдато́ щѣ́ме да сѣ́днеме , трѣ́ба да ѡз-
 бѣ́ремѣ подобното́ а́ не погѣ́рното мѣ́сто , рѣ́звѣ́
 ’ако нѣ́ господарь ѡ́ дома на това̀ принѣ́днѣ́тъ.

’И трѣ́ба да сѣ́дѣ́ме благочѣ́ннъ , ѡ́ сѣ́ при-
 стѣ́йно почитѣ́ніе : ѡ́ пощѣ́ ѡзложиме причината
 на посѣщѣніето , не трѣ́ба мѣ́ пѣ́рви да ѡвориме
 рѣ́зговорѣ́тъ , ’ако ѡнова̀ лице́ сѣ́ коѣ́то се рѣ́з-
 говѣ́раме ѡ́ насъ ѣ́ поголѣ́мо , но трѣ́ба да го ѡ-
 ста́внме да ѡно́ сѣ́мо начнѣ́тъ , а мѣ́ да го слѣ́-
 шаме , ѡ́ли спорѣ́дъ потребата да ѡвѣ́щѣ́ваме .

Когдато́ посѣщѣніето вѣ́ва зарадъ нѣ́кое
 дѣ́ло , тогдѣ́ пощѣ́ го ѡзложиме чѣ́стъ ѡ́ на
 кратъ , трѣ́ба да ѡжнѣ́ваме ѡ́ ѡвѣ́тѣ́тъ . ’ако